

„Soč“ izhaja vsak četrtek in velja z pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30

Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „poslaničah“ se plačuje za navadno tristopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje število po prostoru.

SOČA

Glasilo slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Javni občni zbor polit. društva

„SLOGE“

napovedan za dne 26. t. m. moral se je zarad preslabega vremena odložiti—in bo z istim programom v nedeljo 31. marca t. l. ob 3 uri popoludne pri kakoršnem koli vremenu v grajskih prostorih v

Kviškem.

K prav obilni vdeležbi vabi uljudno

Odbor „Sloge.“

Iz avstrijske delegacije.

Kakor smo uže zadnjič v političnem pregledu omenili, bila je v avstrijski delegaciji razprava zarad kredita 60.000 milijonov prav živahna. Jako veljavni zastopniki so kredit zagovarjali, pa tudi opozicija se je ponašala s parlamentarnimi korifejami; uže samo imeni Herbst in Giskra izmed opozicije zadostujeti v dokaz, da je bil ministrov predlog v veliki nevarnosti. Naš občespoštovanai delegat, grof Coronini, pa je to pot stal na ministrov strani in je iz pravega avstrijskega stališča govoril za dovolitev kredita. Gotovo bo naše čast. čitatelje zanimalo poznati vsaj glavne točke iz tega z veliko pohvalo sprejetega govorja in za to jim hočemo vstreči:

Poročevalec manjšine skliceval se je tudi na sede nemškega kancelarja, da sme deržava, v kateri je splošna brambovska dolžnost vpeljana, le take vojske začenjati, katere bi prebivalstvo z veseljem sprejelo. Čeravno jaz kancelarju o tem priterjam, vendar moram opomniti, da je on sam l. 1866 drugače delal, ko je poslal pomeranske strelice na češka bojišča, ne da bi bili Nemci za tak čin posebno navedeni.

LISTEK.

Časopisje na trdih kmetih.

(Spis. Job.)

(Konec.)

Prav zanimiv je podlistek kmečkega časopisa. Imeniten sodelovalec v tem prostoru je Kováčev Tone; prava spaka je ta majhen, tršast možitelj, vedno mu igra smeh okolo ustic in škrat v očeh. Kako jih vspiplje o Šenčurcih okroglo, da okolo njega vse skoraj smeha popoka. Nobeden ne zna tako lepo povedati, kako so bili omenjeni vaščani vrh Stržena luni skopek nastavili, ker so jo videli zvečer ravno tam čez pluti; kako so vescija poskakovali, da od slej ne bode nobene temne noči več in kako je mnogo gopevanji svitli krožnik se vedno znalogniti nevarne pasti Šenčurske in kako jim je povrhu še zabavljivo obraz pačil! Rad je tudi pripovedoval o gospodarskih poskušnjah Šenčurcev. Zdelen se jim je malo sitno, sol tako od daleč spravljati, radi bi bili z domaćim pridelkom kiselo zelje solili. Po vseh kmetijskih pravilih vsejejo vsak po kazuanek lepe, bele istranske soli, dobro jej pognoje, marljivo jo ogrebajo, samo—ven jim ni hotela nikoli pridolbsti. Prav praktično predstavo so bili Šenčurci tudi izumili, nadležno živino

Zakaj da se hočemo nasproti vsakemu slučaju preskerbeti in zavarovati, na to je odgovor lahak. Rusija je končala dolgo vojsko in stoji zdaj vsa v orožju; ob Angleškem vemo, da je dovolilo veliko sveto deželarja za oboroževanje; koliko je Italija za ta namen izdala, povedal nam je minister zunanjega natanjko; Francija in Nemčija ste iz drugih uzrokov do temena oboroženi. In mi ne smemo pozabiti, da se dogodki na balkanskem polotoku pred našimi očmi, ob naši meji godě in da bi tudi nam lahko kedaj zavil, kar so nekdaj holandski poslanci Oranjevcu zavplili: „Tua res agitur!“ („zdaj se bode sodila tvoja lastna pravda.“)

Da razložim, zakaj budem za dovolitev kredita glasoval, naj se ozrem nekoliko v preteklost. Jaz sem odobroval, da je zapustil voditelj naših zunanjih poslov ono politiko, katera je zaznamovala kot avstrijsko tradicijo, da se Turčija ohrani in vsled katers bi jibili morali z orožjem v roci braniti pred vsakim napadom. Avstrija se je že večkrat bojevala za zgubljene stvari, ali vselej s prepričanjem, da se bojuje za pošteno, pravično stvar. Če bi se bila pa Avstrija za Turčijo potegnila in v njej stare razvade ohranila, zoper katere so se neomsanska ljudstva po pravici upirala, tedaj bi bila to najgorša samopridrnost in najkratkovidnejša politika.

Upravna sistema v Turčiji je bila že davno obsojena in tudi naša pomoc bi je ne bila obvarovala pogina. V najboljem slučaju bi si ne bili mi s to pomogoči nič drugačja zasluzili, kakor kletev gerško-slovenskih ljudstev in ta bi se bila, ogoljusana v svojih pričakovanjih, s tem večim brepenjenjem do belega cara in svete Rusije obernila, ker bi videla, da ne smemo jo od onega cesarja nič več pričakovati, na katerega so se njih očetje zanašali.

Veselil sem se torej, da se je povernil naš dežavni kancelar k onim starim sporocilom, katera so v preteklem stoletju povišala velikost, moč in slavo Avstrije; in da se je na vso moč potegoval za boljše stanje med prebivalci v sosednjih deželah turških. Zlasti pa sem mu hvaležen za to, da se njih dal premotiti raznim skušnjavam in uličnim demonstracijam in da je obvaroval dosedaj deržavo pred vsemi stroški na premoženji in kervi. Če vse to premislim, zaupam popolno v sedanjo vlado in glasujem torej za dovolitev 60 milijonov, ki bodo potrebni za vse mogoče slučaje.

Prepričan sem pa, da se bode denar le v nedvomljivi potrebi rabil, le tedaj, ko bi bila čast monarhije ali splošni veliki interesi v nevarnosti. Prepričan sem,

da storimo le v tem slučaju oni važni korak, ki bodo že koj v začetku globoko vplival na vse naše gospodarstvene in socijalne razmere. Njegov nasledek pa bodo dogodki, katerih se sicer ne more nobeno ljudstvo ogniti, nad katerimi se pa genij človekoljubja britko joka. Tako sem tudi prepričan in zavsemata potolažen, da naj se zgodi kar hoče, mi ne bodo niki poskušali kristjanskim prebivalcem na Turškem one pridobitve krajšati, od katerih po pravici upajo, da jih bodo vsled ruskih zmag vedno ostale.

Zavarujem se pa pred mnenjem, da sem jaz zlasti za boj vnet, ali da navdušujem zanj. Omeniti pa hčem vendar, da ko bi do tega prišlo, smeli bi danes bolj gotovo računati v neutralnost Nemčije in zavezko z Angleškim. Razen tega bi se nam pridružila še kot nepričakovani zaveznik razburjenost nekaterih balkanskih ljudstev zoper rusko prevzetnost. In tedaj bi zginila tudi skrb pri avstrijskih in neavstrijskih Slovanih, da hočemo ohraniti nevredno stanje med njih sočodniki. Nasproti, njih najgorkeja voščila bi morala spremlijeti naše zastave, ki bi imele namen zagotoviti jim največje pravice človeške, katere jim drugi obetajo, a kojih sami nemajo.

Naj se nam treba dati, da se bode onih 60 milijonov za slab, nevreden namen obernilo. Jaz sem sicer nasproten temu, da bi se dežele našega nekdanjega dobrega soseda na enak način delile, kakor nekdaj poljsko kraljestvo, čeravno se ljubezen poprejšnjih Poljakov do svojega kraljestva ne da primerjati nevolji in mermranju podjarmljenih ljudstev zoper turške tlačitelje.

Pa med one vendar ne spadam, ki brazi pogojno obsojajo vsak deželski priraščaj, naj si bode kakoršen koli. Saj vsakdo želi pomnožiti se, povečati se. Jaz se očitno pristejam onim, ki bi z veseljem videli, ko bi se tudi avstrijske meje enkrat malo razširile in če bi tudi to razširjenje celo do egejskega morja segalo. In jaz mislim, da bi se dale ravno te dežele, koje imam sedaj v mislih, zaradi njih verske in narodnosti razlike z našo večidel internacionalno ustrojeno deržavo prav lahko združiti in spojiti, čeravno se to čudno glasi.

Kar se pa tiče le pridobitve Bosne in Hercegovine, ne najdem jaz v tem nikake nevarnosti, pač pa bi znalo to marsikako nevarnost odvernilti. Zlagam se torej z grofom Andrássyjem, ki pravi, da je že moral na to misliti, da bi osvojenje lahko postalo neobhodno potrebno.—Nasproti pa želim prav živo, da će bi ke-

je precej pozno doma. Na poti sreča ga kozel, ko jemu je ognjen plamen iz ust švigal; spaka mu je pri tej priči um tako zmotila, da je zgrešil pot; po vseh robidah in trnjih se je praskal — vse zastonj, na zadnje je moral v česminovji prenočiti; ko se zbudil zagleda pot — dva pedi pod soboj. Ali je bila spaka! Vedel je tudi Groga, kako se mora duhove nagovarjati, kako dobre, kako zle, bil je preskušan. Poljančkina Urša je hodila že dve leti nazaj, nobeden je ni upal ogovoriti, srčni Groga jo pa po svojem ritualu zavpraša: „Vsak božji duh časti svojega Boga.“ „Jaz tudi svojega,“ odgovoril duša. „Kaj ti pa manjka?“ nadaljuje Groga. „Naj spečeojo dve peči erženega kruha, in gorkega naj razdelijo med vboge.“ Nemudoma načnani Groga Poljančkinim povelje ranjke Urše. Drugi dan je Groga že nesel dva gorka hlebca domu pod pazduho in je potem tudi pravil, da je videl zvečer, ko je pri glazku brinjevec zadnji košček erženjaka prigrizoval, neko svetlobo po celi izbi, Urša se je bila prišla zahvaliti, rešena je bila, da bi za nas Boga prosila! — Ko se gre iz Ročinja proti Platariju, se je slišal na uni strani že petdeset let žalostni klic: „Kam postavim? Kam postavim?“ Kdor je ta glas slišal se je prestrašen prekrižal in ves mokr dalje dirjal; uboga duša se je pa le vicala. Srčni Groga pa ni bil babji, malo se pomisli in zavpije na uno stran čez Sočo: „Tje ga postavi, kjer si ga vzel!“ Blagoslovjen bodi, Groga Podmejniki! ti si me rešil; mejnik sem bil sodu prestavljal, petdeset let ga že v rokah nosim in

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnači v ge- sposki ulici blizu „treh krov“. — v Trstu v tobakarnači „Via della ca- serma 60“.

Dopisi naj se blagovoljno posilja uredništvu „Soč“ v Gorici Via del Mu- nicipio v Kalistrovi hiši III. nadst. naroč- nina pa opravnosti „Soč“ v Gorici „Via scuole“ h. štv. 429, II. nadst.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delačem in drugim neprimožnim se naročina zniža, ako se oglaše pri uredništvu.

da je koga dovojenja prislo, da bi se to imelo zgoditi le z dovoljenjem večine Bošnjakov, da ne bode naša voda usiljena, ker to bi bilo zoper našo čast in zoper terjatve sedanjega časa. Ravno tako želim tudi, da bi nasproti Turki pokazali dovolj utemeljeno pravo, da se amemo in moramo Bosne in Hercegovine poklastiti, kakor zahtevajo prava, starovrstijska sporočila.

S tega stališča morem le za vladni predlog glasovati in vskliknem z velikim reformatorjem: „Tu stojim, tu sem, jaz ne morem drugače!“

Naj dostavimo temu govoru še nekoliko stavkov iz pater Greuterjevega govora za dovolitev kredita: „Fadejov pravi: Rusija ima v orijentu sovražnika in ta se zove Avstrija; Avstrija ima ključ do Orijenta, tega je more Rusija integrati. Rusija, pravi dalje, mora se postaviti na celo Slovanom.“

Kaj je storila Avstrija, da bi se postavila proti tem idejam in programom? Sklenili smo eno konfesionalno postavo za drugo, zasledovali smo Barbaro Ubryk. Nasel se je tudi minister, ki je hotel Slovane na steno pritisniti; najle, gospoda, morada se stena vdare in Slovani bodo na Ruskem. A Rusko je drugače postopalo, povzdignilo je križ zoper koran in v tem je skrivnost zmage. Kdaj se je v našem parlamentu besedica znila o verskem vprašanju v Orijentu? Grof Andrássy je hotel vstvariti brezverako Turcijo. (Veselost.) Jaz pa pravim: Koran in reforma ne greta skupaj; s kreditom 60 milijonov ni mogoče postaviti se v boj zoper ideje. Govorim se vedno o panslavizmu. Kje je njegov sedež? V Peterburgu ali v Moskvi? O ne — največ moč dobiva iz Dunaja in iz Pešte in največ valed dosegajo politike. Kaj ostaja Slovanom v Avstriji pri sedanjih razmerah družega, nego da obračajo svoje oči na zvunaj?“

Naj pomaga, kar more, misijo si Slovani. Avstrija bi moralna narodno idejo gojiti in pospeševati, pred vsem bi moralna pravična biti vsem, gojiti verake ideje, kakor dela Rusija, katera je povzdignila križ zoper koran.

Dovoljevale kredit ne izkazujem grofu Andrássyu nobenega zaupanja; jaz neimam do ministra zvavnih zadev nobenega zaupanja, ker je neposredno pomagal delati sedanjo ustavo. Jaz glasujem za kredit, ker se vozi Avstrije kermar po razburjenem morji in potrebuje ogija. Tega ne potrebuje samo, kdor se hoče na prej, ampak tudi kdor se hoče na nazaj peljati..... Jaz glasujem za predlog brez sprememb, ker pripruščam popolno odgovornost grofu Andrássyju; on se sklicuje na slavost ustavne stranke, to mu privočim. (Velika veselost in pohvala.)

Razpravo je sklenil grof Andrássy, poudarjaje, da nam mora biti poglavitna skrb, da ohranimo Avstrijo kot velevlast in to v nje in cele Evropo korist.

Kredit je bil na to z 39 glasovi proti 20 dovoljen.

Dopisi.

V Gorici 28. marca. — To je bilo pač grdo zimsko vreme v nedeljo in pondeljek, kakoršnega nismo imeli v Gorici nize naj manj leto dni. Z mrzlim dežjem in vetrom je začelo, po tem se je par krat zbliskalo in je po nebuh zarožalo — tudi se je tu pa tam sodrca vsula in za njo je začel naletavati sneg, ki je čedalje gostejši postajal — dokler je prav pošteuo melo. Gore in holmi okoli Gorice so se kmalo pobolili, a v planjavi se ni hotel sneg dolgo prijeti — na vse zadnje je pa vendar zmagal ter pomlad pregnal — vsaj za nekoliko ur. — Trnovski gozd, Čavín, Gora nad Dorn-

bergom in oni velikanni, ki čez briske holme gledajo v naše prijazno mesto, so, seveda, novo belo obleko ohranili, a Gorica in okolica niste mogli dolgo strpeti mrzle odeje, kateri ste tako malo privajeni.

Zdaj se spenja zoper vedro nebo nad nami, a prezgodnje pomladansko toploto je pregnal sneg in jo bo menda tudi še nekoliko časa zaderževal. Kmetovalci so s tem zadovoljni, — bodimo tudi mi.

V pondeljek smo se pa vendar hudovali nad gradim vremenom, ker nam je zabranilo javno zborovanje „Sloge“ v Kviškem. Ko smo namreč pozvedeli, da namerava ljudstvo iz vsek Brd privreti k napovedanemu shodu, nismo hoteli v grajskih dvoranah zborovati, katere bi obsegale k vitemu par stotin ljudi in smo rajši zbor odložili za prihodnjo nedeljo, nadajajo se, da bo mogoče pri ugodnejšem vremenu v prostornem, zagrjenem dvorišči zborovati. Veči nas in spodbuja nas le še bolj v započetiji, da je ljudstvo posrod za ta shed navdušeno, hrepeneč razodeli pred vsem svetom svoje gorko domoljubje, svojo neomahljivo državljanško zvestobo in vdanost do najvišega prestola. Kaj hočete več, kljubu najhujšemu vremenu odpravile so se bile deputacije iz skoro vseh občin spod Predela, Stola, Krna in Matjurja, dalje iz Volč in s Kanalskega k napovedanemu zboru, pa tudi Brda so bila vsa na nogah in slišali smo posamezne glasove: „da tudi žene morajo priti z otroci v narotji, da pokazemo vsi svojo iskreno ljubezen in zvestobo presv. Cesarju.“

Strah pred Italijo, dasi po našem mnenju še neopravičen, prešmil je vse duhove na desnem bregu Soče. Ljudstvo se boji take zvez, kakor peklenščeka, — a v tej bojazni smo zapazili mnogo prave narodne zavednosti, pa tudi vzbujeno odkritosčno avstrijsko čutje. In za to odobrujemo napovedan shod: naj vlada, naj naši mnogi nasprotniki pozvedo, kakošen je oni panslavizem, ki ga tako radi očitajo Slovencem in avstrijskim Slovanom sploh. Javni občni zbor v Kviškem naj jim prihodnjo nedeljo glasno pove, da smo Slovenci na desnem bregu Soče to, kar oni na levem: ponosni na svojo narodnost, a ob enem tudi v zvestobi vtrjeni avstrijski državljanji.

Iz goriških hribov dne 15. marca (Izv. dop.)
Kdor je obširno depovansko in grgarsko občino prehodil, ter okolico ogledaval, je gotovo videl cele hribske strani in planote, ki svoja gola rebra proti nebu dvigajo. Gotovo je vsakega pametnega človeka moralo v srce boleti, ko je videl, koliko praznega prostora takaj leži, na katerem se v vročem poletnem času živina vlači, kajti pašnjo ne smem to imenovati. Vprašam torej, ali bi ne bilo v veliko občno korist, ko bi se občine potrudile ter bi dotične prostore, kolikor se ne dajo v njive ali senožeti predelati, dale z drevjem zasaditi, kar bi sčasoma ubegemu posestniku dohodke izdatno pomnožilo? Da! Ali marsikdo mi bo ugovarjal ter rekel, kje se bo pa živina pasla, kje imamo toliko krme, da bi jo tudi po leti v hlevu redili? Če je nemamo, pa si jo lahko preskrbimo. Le premislimo stvar bolj natančno in prepričamo se kmalo, da sčasoma bode zamogeli vsak priden kmet svojo živino zelj pomnožiti. Naj torej svojo misel nekoliko razložim, kako naj bi se to storilo. Jaz bi svetoval občinam, ki imajo take prostore, naj bi jih kolikor toliko med občinarje razdelile, toda s pogojem, da mora vsak deležnik svoj delež zasaditi, bližnjeje kose se sadnim drevjem ali lipami, jeseni itd. oddalnejše pa z drugim gozdnim drevjem. Ako bi pa kdo tega ne hotel storiti, naj mu pa delež županstva na njegovo stroške zasad.

Po takem načinu bi se sčasoma lahko vsi prazni prostori pogozdili, od zasajenih lip in jesenov bi pa posestniki frodeljna za vč živine dobivali, nego bi jo

na paši preživeti zamogli, živina bi ne trošila gnoja po pašnikih, ampak ga bo vsakemu posestniku v hlevu puščala. Torej si bo lahko vsak svoje njive, ki so zdaj puste, zagnoil, da mu bodo veliko več dohodkov dajale kot do sedaj, in ne bude treba potem o takih silnih stiskah in težavah tožiti. Res, da so tudi veliki davki sedanjega obupnega kmečkega stanja krivi, pa tudi sami kmetje si velike lastne davke naklajajo in pri vsem tem ne poskerbe, da bi si dohodke pomnožili. Le poglejmo v nedeljo po poldne v krém ali žganjarijo, kjerih je v Čepovanu gotovo nad 12, in videli bomo, kako tamkaj ljudstvo denar in zdravje pri pijači in igrah zapravila. Ali mi ne bo torej vsak pritrdil, da so taki davki veliko večji kot državni in deželnini?

Iz Sežane 25. marca. (Izv. dop.) Jako zapisiv dogodek Vam imam naznaniti, kateri spričuje, da Sežana ne napreduje samo olepševanje se, ampak da pridobi tudi v drugem orizu kmalo značaj mesta, ako pojdejo stvari tako — n a z a j.

Cuješ na praznik sv. Jožefa zvečer, bi bili imeli takaj kmalo dvoboj. Dva gospodica nize vrste sta se pri litru (najbrž pri litrih) v Guličevi krčmi politikovale spriča: eden je zagovajal zasedanje Bosne, drugi je pa opozicijo delal; dolgo in strastno sta jedrski brusila pro et contra, slednjič je zmagal — teran, to je, udaril jima je tako močno v segreti glavi, da sta se pozvala na dvoboj z revolverji, odločivši bojišče na živinskem trgu. Prav pripraven kraj, kaj ne da, za take viteze? A v tem stopi v gostilno žendarški stražmošter, zagleda revolver, povzame iz vnetih izrazov precej, za kaj gre, vzame gospodinu z vso uljednoščjo osodepolni revolver — in konec je bil duela, pa tudi razburjena kri se je kmalo polegla, ko se je polagoma razkadil teranov plin. — Zdaj se nekda stvar preiskuje pri c. k. okr. glavatstvu.

Ali ne spominja ta tragično-komični dogodek na čase slavnega Don Quixotta? Zato pravim, da če pojdejo pri nas v tem oziru stvari tako — n a z a j, potem je mogoče, da zadobi Sežana po slabem glas u značaj mesta. — K sreči, da so take smešne prikazni le redke.

Po lepih pomladanskih dnevih — vrnila se je zima; v nedeljo se je sivji Kras zagnil z mrzlo, snežno odejo in tudi danes je zelo mrzlo, zimsko vreme. Škode menda vendar ne bo po tem vremenu, ker je še za časa prišlo, predno se je popje razvilo.

Iz Testa, 26. marca. (Izv. dop.) Bo li mir? — Priprave za posedenje Bosne in Hercegovine. — Smrtna sodba. — Ponarejevalci bankovcev in dvajsetic. — Samomori. — Zvit slepar. — Rojanska čitalnica. — Društvo Edinost. — Vreme. — Bode ali ne vojska? to je vsakdanje prašanje, ki posebno trgovcu dela veliko preglavico. Jaz bi rekel, da nij misliti na evropsko vojno, ker Avstrija ne more se podati v nevarnost, da pogine, in vojska proti Rusiji bila bi „va batque“. Če Avstrija zgubi, po tem je občino; če pa dobi, pa pride iz sedanjih uže tako prevelikih zadreg v še večje. Torej bi morali naši kolovodje osrečiti besede starega fajmoštra:

Beatus ille homo,
Qui vivit sua domo,
Habet bonam pacem,
Et sedet post fornacem,
Laudat Deum trinum,
Et bibit bonum vinum.*)

Največa nesmisel bi bila, ko bi se Avstrija hotela vojskovati proti Ruski za angleške kramarske interese,

*) Ker sem na starost spoznal, da dopisi brez latinskih krhlijev ne imponirajo, začel sem se učiti latinsčine, zdaj še le študim v nobi učenjaku.

Pi.

palec na nogi zvedavo kuka iz vržotastih čevljev. Matic je vedno zamišljen, koder bodi sklada, in pesniško gorje v hjetne verze zliva. O košnji milo začoti:

Kadar trav'co kosim,
Se strašno potim,
Težko jaz živim,
Se skoraj vdusiš.

Kadar drva cepi mogečno začri:
Čakaj poléno,
Dal ti bom éso,
Eno in še dvé,
Pa bojo treské.

Popred je tudi pri jedi skladat, ko so mu pa bili enkrat na pust med navdušenjem štruklje in svinjsko glavino počistili, stopa med jedjo s Parnasa k skledi, in vsakrat zapoje: „Popred zajeti, potem pa zapési“. Tudi spanje zapušča Matico, kakor vsakega pesnika, pa pri njem neso toliko srčne rane, ki ga spati ne puste, ampak rane na koži, za to srdito toži:

Ne morem zaspiti,
Proklete b...hel
Začeli so žgati,
Tud' kašči me ká.

Zanimiv podlistek kmečkega časopisa, kaj ne da?

klicem: kam ga postavim; tako dolgo sem bil sojen klicati, dokler se kdo znajde, ki mi odgovori: tje, kjer si ga vzel. Blagoslovijen budi Groga Podmejniki! — Z zimi duhovi se mora pa le zabavljivo govoriti, pravi Groga. Nekrat ga sreča po noči prikazen, ki se začne pred njim vrteti, kakor klobuk in vedenj vpije; jaz sem klobuk! jaz sem klobuk! Groga pa podkovan zarezi; jaz sem pa slavniki Hipoma je bila spaka panana in je zginila. Tudi svete prikazni je Groga imel, ker je zvečer rad molil, potem, ko se je po dnevi dovoljno naklel. Tukrat se mu je bila v sanjah M. B. prikazala, ki mu je velike skrivnosti povedala, ki jih bo pa se le na smrti postelji objavil; enkrat je pa svojega patrona sv. Gregorja videl na nebesih, ko je bil opoldne na trati pred hišo malo zadremal. — prav sv. Gregorja z golobcem, kakor je v praktiki malan. — Največ poslušalcev imel je Groga, kadar so kaktega mrlja stražili in prav po staroslovenskem „trizno in strave“ z žganjem slavili. Groga je tako prepritevalno nadmorne prikazni v zakajenj izbi skladat, da so se pri odhodu držale plahe žene možem za jope, otroci pa materami za krila in tako je dirjal prestrašeni vlek s hlaponom domu, v vedenj skrbi, kdo bode moral vrata zapreti. To je vspah! — V kmečkem časopisu je tudi za pesniščno prostori samo, da se sedelovalci ločijo v pesce in pesoke.

kajti ko bi tudi zmagala, postavila bi se na protislovansko stališče in to bi bilo za njegos osočeno v očigled zmerom rastoči zavednosti, solidarnosti in napredku slovanstva. Katero tvorno idejo bi pač mogla Avstrija postaviti nasproti narodni ideji, ki je uže prešinila ves svet. Proti takim idejam je pač mogoč začasen upor; a narodnost in posebno slovanstvo je vedno in vedno rastoča lavina, ki bo prej ali poslej prodrla vse jezove, in gorje Avstriji, če ne bude računila s tem važnim faktorjem. Nam Slovanom je za obstoj Avstrije in mi tudi želimo, da Avstrija pomnoži svojo moč na Balkanu; a vse to v porazumu z Rusijo, katera je gotovo pripravljena pri razdelitvi Turčije tudi Avstriji privočiti oni delež, kateri je pripada po zgodovinskem pravu in vseh vitalnih njenih interesov. A v tem slučaju mora Avstrija postati kolikor toliko tudi slovanska država, kajti drugače bi bila njena konkurenca z Rusijo na slovanskih tleh jako šibka in malotrajna. Ruska država zamore trpeti zraven sebe konkurenta, ki je bo za vselej dober in zanesljiv zaveznik; a branila se bude konkurenta, ki bi namernaval uničiti ono idejo, katero nositeljica je po naravi postala Rusija. Te morejo premisliti naši državniki, predno se podajo na polzla tla orientalnega pitanja. Avstrija kot prijateljica Slovanov in Rusije ima zagotovljeno prihodnjost; kot sovražnica te in onih, tavnata bude iz zadrege v zadrego in se ne bude mogla nikoli ustanoviti na trdni podlagi, kajti kedor zaostaja za idejami časa, v katerem živi, odpovedal se je obstanku. In tega jaz ne menim gledé naše države, na katere obstoj pazi pred vsem dinastija, ki mora poznati, kaj je potrebno za srečo in obstoj Avstrije in ker se tega nadejam, sem tudi skoro gotov, da Avstrija ne bude šla po kostanj v žerjavico za Angležev in da toraj od te strani ni misliti na vojsko, pač pa na mirno rešenje jutrovega pitanja. Kar se tiče Angležev, se ti kramarji ne bodo upali na suho brez kacega mogočnega prijatelja, namreč brez Avstrije. Nek nemški list je prav dobro primerjal Anglijo z racmanom, Rusko pa s petelinom: Če se petelin in okorni racman sprimeta, je petelin gotov zmagovalc na suhem, a vodi je racman tudi gotov pred petelinom; torej mora racman v vodi ostati, petelin pa gospodari na suhem. Nij torej misliti, da se bo upal racman (Anglez) sam nad petelinom (Rusa). Še manj pa je misliti, da se bodo velevlasti potezale za življenje gujilega moža (Turka), ker vse skup nimajo recepta, po katerem bi mogle še za kaj časa dušo vkljeniti v gujilo truplo. Zato je Bismark gledé Rusov prav reklo: „beati possidentes“; vsi drugi, ki niso zaspani in imajo kaj zaslombe, pa morejo gledati, da postanejo tudi „beati possidentes“, po tem je vsega kavsanja konec. Kedor pa hoče danes postati „possidens“ tam na Balkanu, mora računati z Rusijo in Bismarkom, vsled cesar vtegne imeti prihodnji kongres obraz shoda upnikov kakor konkurzne mase; tam se bode likvidiralo, kakor je bilo morda uže poprej dogovorjeno. Vojske, velike evropske vojske se skoro nij bati, tudi vsled kongresa in po kongresu ne.

Da se Avstrija pripravlja na posedanje Bosne in Hercegovine, kaže mej drugim to, da je ministerstvo naročilo oficirjem v Dalmaciji bivajočih polkov, naj se pridno uči srbsčine in da je uže najela nekoliko civilnih inženirjev in namenila tudi uže nekoliko administrativnih uradnikov, kateri bodo nekda v kratkem odšli v Bosno z našimi vojaki vred. To vse se sém poroča iz Dalmacije kot zanesljivo in razvidi se iz tega, da avstrijski visoki krogi hočejo na Balkanu resnično konkurirati z Rusijo, pa po mirsem, prijateljskem potu in to vključ Madjarom in ustavovercem in pa v zadostenje nam avstrijskim Slovanom.

Te dni se je vrnila v Trstu važna obravnavna pred porotniki. J. Štrekelj iz Gorjanskega bil je tožen, da je ubil in oropal nekega Čotarja, samega in gostilničarja v prav isti vasi. Znano je čitateljem, „Soče“, da je nekdo ubil gostilničarja Čotarja, ki je kakor samotar prav sam prebival v neki hiši konec Gorjanskega. Morilca nij nihče videl in sumilo se je na nekoga Goričana; a komisija je našla v rokah umorjenega nek „corpus delicti“, namreč lase morilca, kateremu je bil v hudem boju izpušl iz glave. Ob času umora pogrešali so v Gorjanskem kakre 3 dni nekega 24letnega mladenca, Štrekelja. To, pa okolica, da se je oni mladenec proti navadi do golega oztrigel in pa neka rana v obrazu, zvrčalo je sumnanj; gosposa na to opozorjena ukaže zapreti Štrekelja. Pri zaslišanju je Št. trdovratno tajil in se tako dobro izgovarjal, da ne bi ga bil noben sodnik mogel obsoditi, ko ne bi prejasno govorili dokazi. Morilec nij mogel namreč dokazati svoj „alibi“, to je, kje je bil one 3 dni in tudi ni mogel povedati, kedo ga je ranil na obrazu. Zvedenci pa so konstatirali, da so bili oni lasje, ki so jih našli v roki umorjenega, Štrekeljevi, poznalo se je tudi na glavi, da mu manjkajo oni z silo izpušljeni lasje in sploh so vse okoljčine tako jasno govorile proti zatožencu, da so ga porotniki vključ dobremu zagovoru z 10 proti 2 glasovi spoznali krivega umora in ropa, vsled cesar ga je sodnija obsodila k smrti na vislicah. Pač čudba je človeška narava; mlad 24leten, lep, močan mladenec, še nikoli ne kaznovan, pozabi se ukarati tako daleč, da iz poželjivosti zavratno in dobro premisljeno umori svojega začanca, pri katerem je večkrat tudi na kredo

pil in to z namenom, da se bi polasti par stotakov, ki mu bodo služili v to, da se ozemlji. Priče so izrekle, da mladenec nij kaj rad delal in dosti pohajal. Zapet dokaz za resenco zlatega zagovora. Mussi-gang aller Lester Anfang“.

Zadnjic sem vam pisal, da so tukaj zaprli nekatere ponarejevalce desetakov. Na sv. Jožef pa so v Ricmanjah prišli se drugi udje te kompanije na dan. Nek Pregel iz Rocola je hotel plačati z desetakom v gostilni; a gostilničar je spoznal, da je bankovec ponarejen, vsled cesar je poslal na tihem po žandarje, kateri so Pregla odpeljali v zapor; ovadil je P., da je v Rocolu v hiši nekega Žuljana fabrika takih bankovcev in več te ovadbe so zaprli Žuljana in vse njegove pomagače. Zaprli so te dni tudi nekega mizarja v Via Ferriera, ker je ponarejal dvajsetice, katero so oddajali njegovim 3 otroci 17letna hči in 14 in 11letna dečka; vse in otroci takoj zdaj skupaj ob sodbe. To je odgoju ubogih otrok!

Ustrelil se je oni teden nek 16letni dijak, Jožef V. sin premožnega tuk. trgovca. Uzrok, pravijo, je bilo neko besedovanje s profesorjem v šoli. Ustrelil se je oni dan v rojanski kasarni tudi en korporal; zapravil je bil nekaj cesarskega denara. V saboto pa se je nek mizar, Simonetti, v svojem stanovanju, Via Media, obesil na kluko hišnih vrat. Samomoril se v Trstu strašno množič, v dokaz velike blaziranosti našega atoletja.

Nek mož, ki se je imenoval Schauer, vinski meštar iz Gorice in je govoril slovensko, kakor govoré v goriški okolici, prišel je te dni v gostilno g. Nabergoja v Proseklu in je slišal, ko je g. Nabergoj odpravil svojega hlapca v Šmarje z gld. 75, da s temi plača sod vina nekemu Verču. Hlapec odide in odda denar; a oni Schauer (bo uže kak Maver) ki je vse slišal, jo maha kmalo za hlapcem naravnost v Šmarje in se podá naravnost k Verču; doma najde samo gospodinjo, kateri pové, da ga je poslal g. Nabergoj z ukazom, da taj pregleda one bankovce, kateri je danes poslal, ter mej njimi utegnejo biti nekateri ponarejeni, katere naj precej prinese nazaj in bo po tem g. N. druge bankovce poslal po pošti. Prestrašena žena izroči bankovce onemu Schauerju, kateri jih pregleda in vzame 4 petake, češ, da so ponarejeni in hrano jo maha naprej, pa ne k g. N., ampak kje v široki svet. Ko drugih bankovcev nij hotelo biti, je prišla sleparja na dan. Toča (Schauer po nemško) jih je pobrala. Tudi mej Slovenci imamo torej prav fletue „vitezze industrije.“

Rojanska čitalnica je imela včeraj prav lepo besedo, pri kateri se je izvrstno igrala igra „Piké.“ G. Predalič je izvrstna moč, v gospodinji Haki-Jevi pa ima čitalnica tako izvrstno moč, s kakorčino se ne morete niti vi Goričani, ki vendar pred nami zvonec nosite, ponasaši. Da bi imeli še v rojanski čitalnici takega rezišera, kakorčnega imate vi v Gorici; po tem bi se v rojanski čitalnici igralo tako, kakor v kakem velikem gledišči. Moči je tukaj dosti, le moža manjka, okoli katerega bi se kristalizirale.

Čudno se mi zdi, da naša mestna čitalnica ne da v postu od sebe nobenega glasa.

Politično društvo „Edinost“ bode imelo v nedeljo svoj redni letni občini zbor; na dnevnu redu so sledede točke: prošnja do vlade zarad nove šolske postave; prošnja, naj bi vlada ne potrdila postave o povešanju davkov za Trst in okolico in volitev novega odbora.

Zadnjic sem vam pisal o nenavadno lepem vremenu; a po tem smo tukaj imeli še led in sneg in včeraj je snežilo celo do Rojana in sv. Ivana; naši bližnji hribi bili so zjutraj vši pobejeni. Mraz je in to je prav; rajši zdaj, nego pa v maju.

Politični pregled.

V državnem zboru je prišlo pri razpravi državnega proračuna za l. 1879. tudi šolsko vprašanje na vrsto. Zoper sedanje srednje šole sta prav temeljito govorila poslanca dr. Forster in profesor Suess; dokazovala sta, da so po sedanjih učnih načrtih učenci preobloženi, da se pa pri vsem tem premalo nauče. Suess je vladu ostro očital, da še zdaj ni predložila popravilnega učnega načrta za gimnazije. — O ljudski soli pa je poslanec Pfügel reklo, da pozira strašno denara, pa je vendar slaba. Zidajo se v ubožnih občinah šolske palače brez potrebe. Kmet ne more svojih otrok osem let v šolo pošiljati, kakor se tirja. Otroci slišijo v šoli prav mnogo stvari, ali tega, kar je najbolj potrebno: brati, pisati in računati se ne nauče. — Še ostreje je govoril proti ljudski soli pater Greuter. Zagovarjal je versko šolo, očital je liberalcem, da hočejo spraviti v ljudsko šolo načela liberalizma namesto katehizma. Noben liberalec ni za učno svobodo vnet, čas je potegnil komedijašem kinko liberalizma z obrazu. Poučarjal je tudi,

da prihaja mladina slabotna iz naših šol. Na Nemškem so se zdravnički vzdignili za okrajšanje šolskega časa. Da se v otroki tako rekoč zabija in tlači deloma nepotrebna ropotija, in da so v polni šoli po 3 ali 4 ure zaporedoma zagačeni, to mora na vse zaduje otrokom in mladenčem zdravje spodkopavati. Naj se le po pršajo vojaški zdravniki, ki so pri novacem navzočni. (Poslanec, zdravnik dr. Roser se oglasil: Prav res je to!) Prav veseli me konč Greuter, da mi zdravnik to potruje. Zato upam, da vsled izkušenj drevo nove šole ne izrasce previsoko.

V ogerski delegaciji sta Hrvata V. Čina in Petar Horvat zagovarjala zasedanje Bosne in Hercegovine. O določeni razpravi v avstrijski delegaciji poroča uvedni članek.

Iz Dunaja veje zadnje dni miroljubnejši veter. Krone sama je nekula naredila, da so razmere z ruskim dvorom zapet prijazne. Slovanožrcem so splavale nade po vodi, da zapletejo Avstrijo v angleško zvezo zoper Rusijo. To se še bolje vtrdi, ko pride te dni general Ignac tiev na Dunaj.

Mirovna pogodba, sklenjena dne 8. marca v Sv. Stefanu, je sedaj razglašena. Za danes nam je premanjko prostora, da bi mogli o njej obširnejše poročati. Anglež je silno razčaščen, pa vendar so preveč osamljeni, nego bi se upali, vojsko začeti.

Kongresa na vse zadnje še ne bo, če smememo verjeti zadnjim telegramom, — vendar je upati, da se ohrani mir.

Papeža Leona XIII. pismo do nemškega cesarja Vilhelma je naredilo velik vtip in bodo imelo nasledke. Najbrž, da bodo moral minister Falk odstopiti in konec bode protivčinc katoličanom, ali takozvanega „kulturkampa“. Tudi to, da se s konservativnim Stolbergom obravnava zarad podkancelarstva, da vstopi hanoverski konservativec Eulenburg v ministerstvo, poparilo je liberalce močno.

Razne vesti.

„Sloga“ napravi v nedeljo dne 7. aprila še en občni zbor v Kobariču z enakim programom kakor v Kviškem. Natanko poročilo o tem prilobimo prihodnjih.

Čitalnica goriška, ki je že predolgo spala sen pravičnega, probudila se je zoper ter nam je preteklo nedeljo, 24. t. m. napravila prav prijeten večer. Da je veselica tako lepo vspala, gre največa zasluga gospa F. in gospodinji E. Prva, ki je stopila privratak na naš oder, iznenadila nas je čistim in milim glasom, katemu pa tudi krepkosti ne manjka, in ker se tem lastnostom pridrži še dobra sol, bil je vspreh popoln. Gospodinja E. je v Gorici že znana umeteljnica na glasoviru, njen čisti udar in dovršena tehnika sta vse hvale vredna. Tretji v zvezi je bil gosp. A. Ditrif iz Vipave. Ta gospod je ljubeznični gost, ki se naši čitalnici nikdar ne izneveri, naj greje vreme ne gre ne zadržuje. In ker g. D. tudi nema nikakorsih inuh, je lehko umeti, zakaj ga tako radi imamo. Zbor pod vodstvom našega vrlega in nad vso, kralj v zvilenega g. Hribaria, držal se je tako dobro. Manj dobro je vspela igra: Županova Micika. Žal izpel te igre nej bil posebno srečen, pa te se je 26 ta igra izbrala, morala bi se bila ssm ter tijih popraviti, ali pa, kar bi bilo se bolje, prestaviti se na naša domača. Radi bi se morekaj spomniti, ali morebiti je bolje, da to opustimo, ker vemo, kako občutljivi so naši diletatje. Toliko naj le opomni, da se kmetčko ljudstvo tako ne giblje, tako ne govori. Pa tudi gospški „zapeljivo“ vede se nekam drugače, ker sicer ne verjamemo, da bi jim take ljubeznične tiste, kakor je Županova Micika, šle na limanice. Moškim igralcem moramo tudi še prisposniti: Drugikrat se svojih nalog učite bolje na pamet!

Srečkanje. Dne 30. aprila t. l. ob 10. uri predpoldne bo v iradiču deželne vladove v Gorici javno srečkanje onih obligacij odverznega zalogi goriškega, ki so bile v ta namen naznajene.

Imenovanje. Gosp. Fr. Kuralt učitelj na slovenskem oddelku naše deželne kmetijske šole je imenovan za tajnika deželne gospodarske družbe v Zagrebu. O veliki noči uči odide na svoje novo mesto. Ustitamo mu iz srca k tej častui karieri!

Kokonji tatovi so preteklo saboto obiskali ved hiš v ulicah, ki drže proti goriškemu kolodvoru — in so odnesli lepo število kokonov. Naslednji teh grabecov

je nekda policija uža zasačila; zdaj se zasleduje, ali kradejo kokoši, da jih sami pohrustajo, ali za prodaj, poslužuje se kacega branjevca, kateri morda pošteno kupčijo posreduje.

Času primerno se nam zdi opomniti, kako je prišla občina Sedlo pod Avstrijo. Ko so bili Avstrije l. 1509 Benečane iz Tolminskega in Bovškega prepodilli, podale so se tudi vasi Stanovišče, gorenja in dolenja Borjana, Sedlo (Sell) in Homec (Comoz) prostovoljno pod avstrijsko žezlo, ker poprej so spadale k Čedadu in tedaj pod beneško republiko. V večni spomin tega dogodka izdal je 22. junija 1510, "Henricus Dei gratia Pransuichy (brunsviški) et Lueburgi Dux, serenissimi Romano rum Imperatoris supremus Capitaneus et Locumtenens" v Gorici, listino, s katero naznanja omenjeni prigodek. Prišli so zastopniki naštetih vasi k njemu v Gorico in mu prisegli od zdaj naprej zvesti avstrijski deržavljanji biti. Zato pa jim je obljudil vojvoda in je zagotovil, da smejo živeti po starih šegah in navadah, da od sedaj naprej jim nij treba nikakega plačila odražavati bodisi kateremu koli beneškemu podložniku; da bodo dajali svoji postavnim gospodki še $\frac{3}{4}$ desetine, ostalo četert pa smejo za se obderžati; in slednič, da bodo prosti davka na sol. H koncu še priporoča vojvoda, naj derži omenjene prebivaice vsakdo za zveste Avstrije in zažuga onemu, ki bi je hotel kakor si bodi nadlegovati. (Poverjeni odpis te listine se nahaja v arhivu tolminskega grofova, ki je sedaj lastina g. notarja Žl. Premersteina).

V cerkev trečilo je — v Kastrovi 8. t. m. Strela je udarila ravno po maši, ko so ljudje začeli krizet pot moliti. Uže mej mašo je vihar bil in sneg je naletaval. 200 ljudij je bilo v cerkvi, ko je prvič in drugič trečilo, užgallo in z žepljenim duhom cerkev napolnilo. Ljudje so drug črez družega vreli ven, eni so popadali ubiti, drugi ranjeni, tretji pohojeni. 4 so bili precej mrtvi, 14 jih je v smrtni nevarnosti, 38 je menj ranjenih.

Listnica uredništva: Gosp. J. M. v Kviškem; Prepozno projeli. Obiskujemo, da ne moremo vstreči.

Dunajska borza.

	28 marca
Enotal drž. dolg v bankovcih	61 gl. 75 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	65 " 65 "
Zlata renta	73 " 70 "
1860 drž. posojilo	111 " — "
Akeije narodne banke	795 " — "
Kreditne akcije	228 " 80 "
London	120 " 30 "
Srebro	105 " 75 "
Napol.	9 " 65½ "
C. kr. cekini	5 " 91 "
Državne marke	

Poziv.

Naj boljše štajarske bruše v različni velikosti, kakor tudi čepe (fasspuppen) z najboljšega lesa z gobo (kork) in cinastim klučem prodaja prav po ugodni ceni Jožef Demšcherjeva vdova v Železnikih (Eisner, Oberkrain).

Tiskarnica družbe sv. Mohora v Celovcu je izdala in založila:

Ant. Mart. Slomšeka ZBRANI SPISI

Druga knjiga:

Basni, prilike in povesti.

Zbral in vredil M. Lendovšek, katehet v Ptui. Cena broš. izpis 1 gl. 20 kr., terdo vezan 1 gl. 30 kr.

Pervi knjige te zbirke: A. M. Slomšekove Pesmi se tudi še dobiva broširan izpis po 90 kr. terdo vezan po 1 gld.

V založbi tiskarnice družbe sv. Mohora se še dobi:

Anton Janežičev

slovensko - nemški slovar.

Drugi popravljeni in pomnoženi natis.

Broširan gld. 2. 20 kr., terdo vezan gld. 2. 50 kr.

Naročila sprejemajo vse bukvarnice. V Ljubljani Bamberg & Kleinmayr in M. Gerber. V Terstu F. H. Schimpff V Gorici Wokulat. V Mariboru A. Ferinc. V Celji J. Geiger V Ptujem W. Blanke. V Radgoni J. Weitzinger V Novemestu C. Tandler. V Gradcu Leuschner & Lubensky in U. Moser.

Kdor pa znesek franko pošlje tiskarnici družbe sv. Mohora v Celovec (najceneje po nakaznici [Postanweisung]) dobi tudi knjigo franko poslano.

Izdavatelj in odgovorni urednik: ANTON FABIJAN. — Tiskar: MAILING v Gorici.

Oznanilo prečastiti duhovščini.

Kdor želi prav lepih "spominov za pervo sv. Obhajilo" s slovenskimi napisi, naj se oberne do

J. S. Brunner v Würzburgu na Bavariji (Baiern).

Cena je lepim podobam primerno nizka.

Naznanilo.

Primerne jedi in pijače izbirati je zadava prav velike važnosti posebno tam, kjer se vsaka neprevidnost v tem obziru pokaže, kadar prebavanje ne gre po navadnem pravilu. Ako se to zanemari, nastanejo dolgotrajne želodčne bolezni.

Ker se take neprevidnosti tudi pri največji pazljivosti ne dajo popolnoma odstraniti, se nam zdi primerno opozoriti na neko od vseh strani poterjeno sredstvo. To je dr. Müller-jev, na Dunaji, sodnijsko preiskovan, tako imenovani Praeservativ-Balsam, ki se posebno priporoča proti kerču, ki delovanje želodca vredi, vsako akutno in kronično vnetje v želodcu in črevah odstrani, metanje, drisko, zlatenico itd. naglo ozdravi.

Kdor se po morji vozi, je za nj ta balsam vsega priporočevanja vreden, ker odstrani nagnjenje k morski bolezni.

Laboratorij in centralni depot za razpošiljanje: J. Žl. Miller, lekarnicar Kronstadt, Siebenbürgen.

V Gorici edino nahaja se pri lekarničarju Pontoni-u v Raštelu, v Reki pri A. F. Gotthardt et Comp.

Oznanilo.

Kdor smo velikansko zalog tako imenovanega alpaka-srebra v Abisiniji (Afriki) za neverjetno nizko ceno kupiti in v naši fabriki zoper na par postaviti ukazali, smo sedaj v prijetem položaju naše izdelke iz alpaka-srebra po 30% ceneje, boljše in lepe oddajajo, lakor do sedaj, kar je namreč znano, da naše alpaka-srebro nikdar sreberne barve ne zgubi, in še od najmočnejših kislinali nič ne terpi, kar pismeno zagotovimo.

	Sedaj	Prej.
g. 85, 1.15, 1.40, 1.60	g. 1.40, 1.80, 2.30, 3.40, 4.—	
" 1.40, 1.80, 2.30, 3.40, 4.—	" 1.60, 2.50, 3.40	
" 1.—, 1.60, 2.10, 2.60	" 1.—, 1.60, 2.10, 2.60	
" 1.—, 1.45, 2.30, 3.20, 4.—	" 1.—, 1.45, 2.30, 3.20, 4.—	
g. 3.10, 3.70, 4.40, 5.—, 6.20	g. 3.10, 3.70, 4.40, 5.—, 6.20	
g. 2.40, 3.20, 3.80, 4.75	g. 2.40, 3.20, 3.80, 4.75	
g. 50, 75, 80, 105, 14.—, 20.—	g. 50, 75, 80, 105, 14.—, 20.—	
Posoda za sladkor po 6.—	Posoda za sladkor po 6.—	
g. 250, 350, 450, 550, 650	g. 250, 350, 450, 550, 650	
g. 1.25, 1.75, 2.25, 2.75, 3.25	g. 1.25, 1.75, 2.25, 2.75, 3.25	
g. 1.75, 2.25, 2.75, 3.25, 3.75	g. 1.75, 2.25, 2.75, 3.25, 3.75	
g. 2.25, 2.75, 3.25, 3.75, 4.25	g. 2.25, 2.75, 3.25, 3.75, 4.25	
g. 3.25, 4.25, 5.25, 6.25, 7.25	g. 3.25, 4.25, 5.25, 6.25, 7.25	
g. 4.25, 5.25, 6.25, 7.25, 8.25	g. 4.25, 5.25, 6.25, 7.25, 8.25	
g. 5.25, 6.25, 7.25, 8.25, 9.25	g. 5.25, 6.25, 7.25, 8.25, 9.25	
g. 6.25, 7.25, 8.25, 9.25, 10.25	g. 6.25, 7.25, 8.25, 9.25, 10.25	
g. 7.25, 8.25, 9.25, 10.25, 11.25	g. 7.25, 8.25, 9.25, 10.25, 11.25	
g. 12.25, 13.25, 14.25, 15.25, 16.25	g. 12.25, 13.25, 14.25, 15.25, 16.25	
g. 15.25, 16.25, 17.25, 18.25, 19.25	g. 15.25, 16.25, 17.25, 18.25, 19.25	
g. 18.25, 19.25, 20.25, 21.25, 22.25	g. 18.25, 19.25, 20.25, 21.25, 22.25	
g. 21.25, 22.25, 23.25, 24.25, 25.25	g. 21.25, 22.25, 23.25, 24.25, 25.25	
g. 25.25, 26.25, 27.25, 28.25, 29.25	g. 25.25, 26.25, 27.25, 28.25, 29.25	
g. 29.25, 30.25, 31.25, 32.25, 33.25	g. 29.25, 30.25, 31.25, 32.25, 33.25	
g. 33.25, 34.25, 35.25, 36.25, 37.25	g. 33.25, 34.25, 35.25, 36.25, 37.25	
g. 37.25, 38.25, 39.25, 40.25, 41.25	g. 37.25, 38.25, 39.25, 40.25, 41.25	
g. 41.25, 42.25, 43.25, 44.25, 45.25	g. 41.25, 42.25, 43.25, 44.25, 45.25	
g. 45.25, 46.25, 47.25, 48.25, 49.25	g. 45.25, 46.25, 47.25, 48.25, 49.25	
g. 49.25, 50.25, 51.25, 52.25, 53.25	g. 49.25, 50.25, 51.25, 52.25, 53.25	
g. 53.25, 54.25, 55.25, 56.25, 57.25	g. 53.25, 54.25, 55.25, 56.25, 57.25	
g. 57.25, 58.25, 59.25, 60.25, 61.25	g. 57.25, 58.25, 59.25, 60.25, 61.25	
g. 61.25, 62.25, 63.25, 64.25, 65.25	g. 61.25, 62.25, 63.25, 64.25, 65.25	
g. 65.25, 66.25, 67.25, 68.25, 69.25	g. 65.25, 66.25, 67.25, 68.25, 69.25	
g. 69.25, 70.25, 71.25, 72.25, 73.25	g. 69.25, 70.25, 71.25, 72.25, 73.25	
g. 73.25, 74.25, 75.25, 76.25, 77.25	g. 73.25, 74.25, 75.25, 76.25, 77.25	
g. 77.25, 78.25, 79.25, 80.25, 81.25	g. 77.25, 78.25, 79.25, 80.25, 81.25	
g. 81.25, 82.25, 83.25, 84.25, 85.25	g. 81.25, 82.25, 83.25, 84.25, 85.25	
g. 85.25, 86.25, 87.25, 88.25, 89.25	g. 85.25, 86.25, 87.25, 88.25, 89.25	
g. 89.25, 90.25, 91.25, 92.25, 93.25	g. 89.25, 90.25, 91.25, 92.25, 93.25	
g. 93.25, 94.25, 95.25, 96.25, 97.25	g. 93.25, 94.25, 95.25, 96.25, 97.25	
g. 97.25, 98.25, 99.25, 100.25, 101.25	g. 97.25, 98.25, 99.25, 100.25, 101.25	
g. 101.25, 102.25, 103.25, 104.25, 105.25	g. 101.25, 102.25, 103.25, 104.25, 105.25	
g. 105.25, 106.25, 107.25, 108.25, 109.25	g. 105.25, 106.25, 107.25, 108.25, 109.25	
g. 109.25, 110.25, 111.25, 112.25, 113.25	g. 109.25, 110.25, 111.25, 112.25, 113.25	
g. 113.25, 114.25, 115.25, 116.25, 117.25	g. 113.25, 114.25, 115.25, 116.25, 117.25	
g. 117.25, 118.25, 119.25, 120.25, 121.25	g. 117.25, 118.25,	